

ΕΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Εν Ελλάδι 4ραχ. 10
Αλλοδαπής 4ρ. χρ. 10

Αρχεται από της πρώτης εκάστου
μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πάσα αίτησις άφορώσα εις τὸ φύλλον άπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπρόδη διηγηθόρον
Ὁδὸς Ἰπποκράτους 5.

Ἡ ἀ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον άρθρον (Ο Ἰταλὸς βουλευτὴς Γάλλης καὶ ἡ ἰταλικὴ διπλωματία πρὸς τοὺς Ἕλληνας).—Μικρὰ Ἀσία (οἱ Ἕλληνες Ἀδάων, Ταρσοῦ, Σελευκείας).—Οἱ ἐν Ἑλβετίᾳ Ἕλληνες σπουδασταί. —Παλαιστίνη. — Ἀγγέλματα καὶ θρύλοι. — Ἡ Εὐρώπη διαφωτισμένη περὶ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ (διὰλέξεις τοῦ κ. Ἀνδρέαδου). — Ὁ ἐν διασπορᾷ Ἑλληνισμός. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Τελευταῖαι εἰδήσεις.

Επιφυλλίς. (Ἡ ψευδογλωσσολογία ἐν παραδείγματι ὑπὸ Α. Ν. Σκιαῶ).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 15 ΙΟΥΝΙΟΥ 1905.

Ὁ εὐγενὴς τῆς Ἑλλάδος φίλος κ. Ροβέρτος Γάλλης, μέλος ἐπιφανὲς τῆς ἰταλικῆς Βουλῆς, ἀπέστειλε καὶ ἡμῖν ἰδιαιτέρως ἐκτυπωθεῖσαν τὴν κατὰ τὸν παρελθόντα Μάιον ἐνωπίον τῆς ἰταλικῆς Βουλῆς ἀγόρευσιν τοῦ περὶ τοῦ χρητικῆς προβλήματος.

Ἡτὸ ποτε καιρὸς — καὶ ὁ καιρὸς οὗτος δὲν ἀπέχει πολὺ τοῦ ἐνεστώτος — καθ' ὃν αἱ δύο παρακείμεναι ἐν τῇ νοτιανατολικῇ Εὐρώπῃ χερσονήσοι, ἡ ἰταλικὴ καὶ ἡ ἑλληνικὴ, κοινὰς εἶχον τὰς τύχας καὶ κοινὰς ἐξέπεμπον τοὺς στεναγμούς ἐπὶ τῇ βαρυνούσῃ αὐτὰς τυραννίᾳ. Ἐνόμιζε τις, ὅτι ὅχι μόνον ἡ φύσις, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ τύχη εἶχεν ἐργασθῆ νὰ καταστήσῃ τοὺς οἰκονομικοὺς τὰς χερσονήσους ταύτας λαοὺς ἀδελφοὺς ἐν παθίμασι καὶ πόθοις.

Ἀλλ' ἡ τύχη, ἂν ἐν αὐτῇ δύνανται νὰ περιληφθῶσιν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν περιπετειῶν τοῦ ἀνθρωπίνου βίου καὶ ἡ πρόνοια καὶ ἡ ἐργασία καὶ ἡ σύμπτωσης καὶ ἡ πολιτικὴ ἀδελφότης, ἤθελον νὰ χωρίσῃ τοὺς δύο τούτους λαοὺς καὶ τὸν μὲν ἕνα κατέστησεν ἰσχυρὸν καὶ μέγαν, τὸν δ' ἄφῃκεν ἀδύνατον καὶ πάλιν. Τοῦ ἐνὸς νῦν ἡ φωνὴ καὶ ἡ ψήφος ἀπέκτετε μέγα κύρος εἰς τὰ οἰκουμενικὰ συνέδρια, ἅτινα ἀπο τῆς ἰδίας αὐτῶν δυνάμεως ἀρύνονται τὸ αὐθαίρετον δικαίωμα νὰ ἐπιδικάζωσιν εἰς τοῦτο μὲν τὸ ἔθνος τὴν ζωὴν, εἰς τοῦτο δὲ τὸν θάνατον. Τοῦ ἄλλου ἡ φωνὴ οὐδ' ἀκούεται κἀν ἡναγκασμένου πολέμου νὰ ἀναμμένη εἰς τὸν προθάλαμον τῶν συνεδρίων ἐκείνων τί περὶ τῆς τύχης αὐτοῦ ἀπερρίσθη. Καὶ ὁ ἀδύνατος οὗτος καὶ πάλιν λαὸς ἤλπιεν, ὅτι θὰ εἶχε κεκτημένην ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν δικαίων του τὴν ψήφον τοῦ γένους ὁμοτύχου, ὅτι οἱ πόθοι του οἱ περιφρονούμενοι καὶ καταπατούμενοι θὰ εὕρισκον ἤτοι ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ ἡδέφου ἐκείνου λαοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς ἀντιπερίαν χερσονήσου, ὃν ὅμοιοι πόθοι γὰρ μόλις ἀναγνωρισθέντες κατέστησαν ἰσχυροὶ καὶ μέγαν· ὅτι ἐπὶ πλέον τούτου θὰ εὕρισκον οὐ μόνον φίλον, ἀλλὰ καὶ προστατὴν καὶ ἐγγυητὴν τῶν δικαίων του ὁ πάλιν λαὸς ἐν τῇ εὐτυχίᾳ ἑθνεῖ.

Φεῦ! οὐδὲν τούτων εὗρεν οὔτε φιλίαν, οὔτε προστασίαν· ὅπως τούναντιον· οἱ Ἕλληνες συνήντησαν εἰς τοὺς μεγαλυνθέντας Ἰταλοὺς ἔχθρον θανάσιμον τῶν δικαίων των, ὕβριστήν τῶν νομιμωτάτων αὐτῶν πόθων, ἐφιάλτην ἐπικαθήμενον ἐπὶ τοῦ στήθους τῆς ἑλληνικῆς πατρίδος καὶ ἀπειλοῦντα νὰ πνίξῃ ἐντὺς αὐτοῦ πᾶσαν εὐγενὴ πνοὴν ἐλευθερίας καὶ ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως.

Ὅ,τι πρὸ πεντηκονταετίας ἦτο νόμιμος τῶν Ἰταλῶν πόθος νὰ γίνωσι μεγάλοι, νὰ ἐνωθῶσιν ὅν ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ἰταλικὸν σκήπτρον, μίαν νὰ ἀποτελέσωσι πατρίδα, τοῦτον νῦν ἔγινε διὰ τοὺς Ἕλληνας αὐθάδεια καὶ ἀσέβεια. Οἱ Κρήτες ὑβρίζονται ὑπὸ τοῦ κ. Τιτόνη ὡς ἀγνώμονες, διότι θέλουσι νὰ ἐνωθῶσι μετ' αὐτῶν τῶν Ἑλλὰδα αὐθαδῶς ταρασσόντες τοὺς περὶ ἰσχυροῦ κύκλου τοῦ διπλωμάτου τῆς νεωτέρας Ἰταλίας. Ἡ Ἡπειρος στένει ὑπὸ τὸν τουρκικὸν ζυγὸν καὶ περισφίγγεται μετ' ἐκτενέστερας τῆς ἀλύσεως, διότι ἔχει

τὴν τὸλμην νὰ ἀποκαλῇ ἑαυτὴν ἑλληνικὴν παρὰ τὸ βάπτισμα, δι' οὗ ἡ ἰταλικὴ διπλωματία ἀπὸ τοῦ 1878 ὠνόμασεν Ἀλβανίαν ὅχι βέβαια ἐκ στοργῆς τῶν Ἰταλῶν πρὸς τὸν οἰκονομὸν τὴν τελευταίαν ταύτην χώραν λαόν, ἀλλὰ διότι ἐνδιέφερε πολὺ τὴν ἰταλικὴν διπλωματίαν ἡ Ἡπειρος νὰ μὴ λέγεται καὶ νὰ μὴ εἶναι ἑλληνικὴ, ἀλλὰ χώρα ἀδέσποτος δυναμένη νὰ γίνῃ κτῆμα τοῦ πρώτου καταλαβόντος, οἷα ἐκλαμβάνεται ὑπὸ τῆς πολιτικῆς τοῦ νεογενήτου μεγάλου βασιλείου ἡ Ἀλβανία.

Τὶ πράττουσιν οἱ ἀδελφοὶ Ἰταλοὶ ἐν Μακεδονίᾳ, πῶς συμπεριφέρονται πρὸς τοὺς Ἕλληνας οἱ διοργανωταί τῆς χωροφυλακῆς Ἰταλοὶ ἀξιωματικοὶ εἶναι παγκοινῶς γνωστὸν, οὐδ' εἴχομεν ἀνάγκην τῆς ἐνωπίου τῆς Ρουμανικῆς γερουσίας ἀκριτομυθίας τοῦ Τσιτλίσκου, ὅπως μάθωμεν, ὅτι τὸ τελευταῖον κατόρθωμα τῆς Ρουμανίας, τῆς δημιουργίας ἀνυπάρχοντος ρουμανικῆς ἐθνότητος ἐν Μακεδονίᾳ, ὀρεῖται εἰς τὴν ἐνεργίαν παρὰ τῇ Σουλτάνῳ ἐπέμβασιν τῆς ἀδελφῆς Ἰταλίας!

Εἰς τοιαύτας τάσεις ὑποχωρήσασα ἡ διπλωματία τῆς Ἰταλίας εὐνόητον εἶναι, ὅτι θὰ εὕρισκον αὐθάδη πᾶσαν προσπάθειαν ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων νὰ διεκδικήσωμεν ὡς ἑλληνικόν, ὡς κτῆμα προαιώνιον τῆς ἡμετέρας φυλῆς, ὅτι χιλιετηρίδας ὅλας ἔβαψαν αἵματα καὶ δάκρυα Ἑλλήνων.

Ἀλλ' ἐν Ἰταλίᾳ εὐτυχῶς δὲν σκέπτονται ὅλοι ὡς οἱ Τίτονες. Ὑπάρχουσι ζωηραὶ ἐτι αἱ παραδόσεις τῆς λατρείας τοῦ δικαίου τῶν ἐθνικοτήτων καὶ παρὰ τὸ πολιτικὸν μεγαλεῖον τοῦ Ἰταλικῆς βασιλείου ὑπάρχουσιν ἀξιοσέστοι καρδίαι, αἱ δὲν διατρέφῃ ἡ περιτεχνος διπλωματία καὶ ὧν τὰ ὅρμηματα ἄλλων χρόνων δὲν ταρασσεῖ ἡ ἀνυπόμοτος πολιτικὴ σύνεσις τῆς ἀρπαγῆς περιουσίας ξένης.

Ἐκ τῶν εὐτυχῶν τούτων ἐξαίρεσεν ἐπιφανεστάτη εἰσαίσημερον ὁ βουλευτὴς Γάλλης, εὐγενὴς συνεχιστὴς τῶν ὑπὲρ ὅλους τοὺς διπλωμάτας αὐτῆς τιμῶντων τὴν Ἰταλιανᾶν τῶν Σάντα Ρόζα, τοῦ Γαριβάλδη, τοῦ Μποδίου, τοῦ Ἰμβρίνη, τοῦ Καβαλόττη, τοῦ Φράττη, τοῦ Δαμιάνη. Ἡ φάλαγξ τῶν οὕτω σκεπτομένων ἐμειώθη πολὺ ἀληθῶς κατὰ τοὺς τελευταίους τούτους χρόνους. Ἀλλὰ ἡ δύναμις τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ δικαίου δὲν ἔχει ἀνάγκην τῆς συμμαχίας τῶν ἀριθμῶν καὶ ὁ εὐγενὴς οὗτος τῆς Ἰταλίας υἱός, ὁ Γάλλης, ὕψων τὴν φωνὴν τοῦ ὑπὲρ τῶν δικαίων τῆς Κρήτης ἔντονον ποιεῖ διαμαρτυρίαν ὑπὲρ τῆς πατρίδος του, ἥς καταρρυπαίνει τὴν ἱστορίαν τῶν χρεσινῶν αὐτῆς περὶ ἐλευθερίας ἐνδόξων ἀγώνων ἀφιλοσόφητος, μωρὰ, ἀρπακτικὴ, χυδαία διπλωματία, ἀνακουφίζει δ' ἡμᾶς τοὺς ἀδικουμένους μετ' αὐτῆς ἐπὶ τῇ ἐλπίδι, ὅτι ἡ πατρίς τοῦ Μαντσίνη χρίει αὐτῆς πρὸ πάντων θ' εἴναι ὀλιγώτερον διπλωματικὴ καὶ περισσώτερον φίλη τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ δικαίου. Διότι ἡ ὕβρις, ὡς ἀδελφὴ Ἰταλίας, τιμωρεῖται ἀπηνέστατα ἐν τῇ κόσμη τούτῃ καὶ ὅταν ἰδῶται καὶ ὅταν ἔθνος μετέρχονται αὐτῇ.

ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ

ΚΙΛΙΚΙΑ

περὶ τῆς πόλεως Ἀδάνων. — Οἱ ἐν αὐτῇ Ἕλληνες καὶ τὰ σχολεῖα αὐτῶν. — Περὶ τῆς πόλεως Ταρσοῦ καὶ Σελευκείας καὶ τῶν ἐν αὐταῖς Ἑλλήνων.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐξ Ἀδάνων ἀπὸ 8 Ιουνίου 1905.

Ἀπὸ δύο ἡμερῶν εὕρισκται ἐν Ἀδάνοις, ἂφ' οὗ διηλθον ἐκ Ταρσοῦ. Εἶδον ὅλον ὅτι τὰς δύο ὁνομαστάς ταύτας πόλεις οὐ μόνον ἐν τῇ προχριστιανικῇ ἀρχαίᾳ, ἀλλ' ἰδίᾳ μάλιστα ἐν τῇ μεταίῳ, καθ' ὃν αἱ πόλεις αὗται ἀπετέλεσαν τὸ μῆλον τῆς ἐριδος μεταξὺ τῶν ἀειμνήστων ἡμῶν αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου καὶ τῶν Ἀράβων. Ὑπὸ τὰ τείχη τῶν δύο τούτων πόλεων διεξήχθησαν αἱ λυσσώδεις

στατοὶ περὶ ἐπικρατήσεως μὴ καὶ Βυζαντινῶν καὶ Ἀράβων, μέχρις οὗ αἱ τρομεραὶ στρατικαὶ τοῦ Νικηφόρου Φωκά κατέβαλον ὁριστικῶς ἀμφοτέρων τῶν πόλεων τούτων τὰ εἰμῆρτα, ἅτινα ἐχρησίμευσαν ὡς πρόσκοποι τῆς φοβερωτάτης δυνάμεως τῶν Χαμβδανιδῶν τοῦ Χαλεπίου.

Νῦν τὰ Ἀδὰνα ἐκτισμένα ἐπὶ τῶν ὀχθῶν τοῦ Σάρου ποταμοῦ, εἶναι πρωτεύουσα τοῦ ὁμονύμου τουρκικοῦ βιλαετίου καὶ οἰκοῦνται ὑπὸ 60000 ἀνθρώπων. Ἀμφιβάλλω, ἂν πρὸ πεντηκονταετίας ὁ πῆργον ἐν αὐταῖς καὶ εἰς Ἑλλῆν. Νῦν ἀριθμοῦνται εἰς 2000. τῶν λοιπῶν κατοίκων ὄντων Ὁθωμανῶν κατὰ τὸ πλεῖστον, Ἀρμενίων εἰτα, Λατίνων καὶ ἄλλων φυλῶν.

Ἡ ἑλληνικὴ κοινότης ἔχει μίαν ἐκκλησίαν τιμωμένην ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ἐν ᾗ τρεῖς λειτουργοῦσιν ἱερεῖς. Διευθετῇ δὲ τρία σχολεῖα. Ἀρρεναγωγεῖον ἐπτατάξιον, ἐν ᾗ διδάσκουσι τρεῖς διδάσκαλοι περὶ τοὺς 110-120 μαθητὰς· παρθεναγωγεῖον ἐπτατάξιον ὁσαύτως, ὃ εἶναι προσήγορ μένον καὶ νηπιαγωγεῖον. Ἐν ἀμφοτέροις τούτοις τοῖς σχολείοις διδάσκουσιν ἐξ διδασκάλων περὶ τὰς 100 μαθητῶν καὶ νηπία ὁμοῦ ἀμφοτέρων τῶν φυλῶν.

Ἡ δαπάνη τῆς συντηρήσεως τῶν σχολείων τούτων ἀνέρχεται ἐτησίως εἰς 7000 χρυσᾶς δραχμᾶς περίπου. ἅτινα ἡ φιλοτιμία ἑλληνικῆς κοινότης ἐκπορίζεται διὰ τῶν ἐκούσιων τῶν μελῶν αὐτῆς εἰσφορῶν, εἰσθηρίων, δίσκων τῆς ἐκκλησίας κλπ.

Ἡ δὲ Ταρσός, ἡ ὑπὸ τῶν διανῶν τοῦ Κύνου ὁδῶν διαρρομένη, ἐν οἷς λουθεῖς ἡσθάνοντο ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος, τοῦ οὐρανοβόμου Ἀποστόλου Παύλου ἡ πατρίς, ἔδραν τουρκικῆς ὑποδικητικῆς τοῦ νομοῦ Ἀδάνων ἀποτελοῦσα νῦν οἰκεῖται ὑπὸ 20000 περίπου κατοίκων. Ἐκ τούτων φεῦ! μόνον 1400-1500 Ἕλληνες ὑπάρχουσιν.

Ἀλλὰ καίπερ τοσοῦτοι οὗτοι συντηροῦσι μίαν ἐκκλησίαν μετὰ δύο ἱερῶν καὶ σχολεῖα ἀμφοτέρων τῶν φυλῶν. Ἐν τῇ τῶν ἀρρένων διδασκαλίᾳ δύο διδάσκαλοι περὶ τοὺς 60-70 μαθητὰς καὶ ἐν τῇ τῶν θηλέων, εἰς ὃ εἶναι προσήγορ καὶ νηπιαγωγεῖον, τρεῖς διδασκάλισσαι μαθητῶν καὶ νηπία περὶ τὰ 100. Ἡ δαπάνη τῆς συντηρήσεως τῶν σχολείων τούτων ἀνέρχεται εἰς 5000 περίπου χρ. δραχμῆς καὶ ἐκπορίζεται αὐτῇ ἡ κοινότης δι' ὧν καὶ τῶν Ἀδάνων μέσων.

Πρὶν ἡ καταλήξω τὸν περὶ Κιλικίας λόγον ἐπιτραπήτω μοι νὰ δώσω ἡμῖν ὀλίγας πληροφορίας καὶ περὶ τῆς Σελευκείας, ἥς παρὰ παρεπιδέξιν κατοικοῦ αὐτῆς ἡρώσθη.

Ἡ Σελεύκεια ἡ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Καλλικᾶδου κειμένη, κτῆμα τῶν Σελευκιδῶν, δώσασα τὸ ὄνομα αὐτῆς εἰς τὸ κατὰ τοὺς βυζαντινοὺς χρόνους θέμα Σελευκείας, ἔδραν τουρκικῆς διοικητικῆς ὑπαγομένης εἰς τὸ βιλαετίον Ἀδάνων ἀποτελεῖ σήμερον καὶ κατοικεῖται ὑπὸ 18-19000 ἀνθρώπων. Ἑλᾶχιστοι εἶναι νῦν οἱ ἐν τῇ ἀρχαιοτάτῃ ταύτῃ ἑλληνικῇ πόλει Ἕλληνες μόλις εἰς 700-800 ἀνερχόμενοι. Ἀλλὰ μνημονες τῶν προγονικῶν παραδόσεων διευθετοῦσι καὶ ἐκκλησίαν καὶ σχολεῖα, οἷον ἀρρένων μετ' ἐνὸς διδασκάλου, εἰς ὃ ἐφοίτησαν ἐφέτος περὶ τὰ 60 παιδία, θηλέων δὲ μετὰ δύο διδασκάλισσων, εἰς ὃ προσήλθον περὶ τὰς 70 μαθητῶν. Ἡ δαπάνη τῆς συντηρήσεως αὐτῶν ἀνῆλθεν εἰς 3000 περίπου χρ. δραχμᾶς.

Ταῦτα εἶχον νὰ εἶπω ἡμῖν περὶ τοῦ ἐν Κιλικίᾳ ἀναγεννημένου Ἑλληνισμοῦ, ἀφ' ὧν δ' εἰς ἄλλους ἐμοῦ ἐντρεφέστερος νὰ εἴπωσιν ἡμῖν τούτων πλεονα καὶ λεπτομερέστερα.

ΟΙ ΕΝ ΕΛΒΕΤΙΑ ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΑΙ

Ὁ κ. Μιχ. Σ. Κέπετζης, ὁ διαπρεπὴς καθηγητὴς τοῦ Διεθνούς Δικαίου ἐν τῇ Πανεπιστημίῳ Βέρνης τῆς Ἑλβετίας, δὲν περιορίζεται μόνον νὰ τιμᾷ τὴν ἑλληνικὴν ἐπιστήμην διὰ τῶν σοφῶν αὐτοῦ μελετῶν, ἀλλὰ καὶ ὡς διδάσκαλος τοῦ Γένους νὰ παιδαγωγῇ τὴν σπουδάζουσαν ἑλληνίδα νεότητά ἐν τῇ εὐγενεῖ τῆς Ἑλβετίας χώρα καὶ προήγουσιν αὐτῇ εἰς τὴν ἀνάντη, ἀλλ' ἐνδοξον δόξαν τοῦ καθήκοντος. Προσκληθεὶς νὰ λάβῃ μέρος εἰς τινὰ ἐκδόρμην τῶν Ἑλλήνων σπουδαστῶν, ἔδρασε τὴν εὐκαιρίαν ταύτην, ὅπως ἀπευθύνῃ εἰς τοὺς φιλοτίμους νέους σοφὰς καὶ πρακτικωτάτας ἀληθῶς συμβουλὰς, ὧν ἀνωφελες δὲν θὰ εἶναι νὰ ἐνοτισθῶσι καὶ οἱ ἐν Ἑλλάδι τὰ γράμματα καὶ τὰς ἐπιστήμας θεραπεύοντες.

Ἰδοὺ τί περὶ τούτου ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Γενεύης:

Οἱ Ἕλληνες σπουδασταί τῆς Ἑλβετίας συνήλθον ἐφέτος, τὴν Κυριακὴν τῆς Πεντηκοστῆς ἐν Vevey, ἐπὶ τῶν ὀχθῶν τῆς λίμνης τοῦ Λεμάν, ὁπόθεν ἐξεδραμον ἀκολουθῶν μέχρι τοῦ γραφικοῦ Clion. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐνιαυσίας ταύτης συνελεύσεως, ὁ κ. Μιχαὴλ Κέπετζης, καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Βέρνης, ἀπηύθυνεν αὐτοῖς μερικὰς ὑποθήκας, αἵτινες καὶ ἄλλαχού δύνανται ἴσως νὰ χρησιμεύσωσιν. Ἰδοὺ ἐν ὀλίγοις ἡ ἐννοια αὐτῶν.

Ἐν τῇ παρόντι σταδίῳ τῆς ἐξελέξεως τῆς ἐθνικῆς ἱστορίας, πᾶς Ἕλλην ἔχει καθήκον νὰ πράξῃ βετὶ δύνανται ὑπὲρ τῆς πατρίδος αὐτοῦ, καθ' ὅσον οἱ ἐπαπειλοῦντες αὐτὴν κίνδυνον ἐπαπειλοῦσι ταῦτο χρόνως νὰ βλάψωσι καὶ πάντα Ἑλληνα ἀτομικῶς, ὁποῦδήποτε κἀν οὗτος εὐρίσκηται. Τὸ καθήκον τοῦτο δύνανται νὰ ἐκπληρώσωσιν εὐχερῶς οἱ Ἕλληνες σπουδασταί, ἀνευ σημαντικῆς τιμῆς θυσίας, ἀρκεῖ μόνον νὰ θέλουν. Ἀρκεῖ πρὸς τοῦτο ὅπως: 1) Ἐκαστος ἐργάζηται συστηματικῶς ἐν τῇ κλῆθῃ του, ἀναλογιζόμενος ὅτι ἐκ τῆς μορφώσεως τῆς σημερινῆς νεολαίας ἐξαρτᾶται ἡ ἀξία τῆς Ἑλλάδος τῆς αὔριου. 2) Ἐκαστος ἐπιδιώκῃ βίον χρηστὸν καὶ ἐγκρατῆ, ἀποφεύγων πᾶσαν σπατάλην καὶ ἐξασθένειαν τῶν δυνάμεων αὐτοῦ. Ἐνθαυρντικὸν παράδειγμα παρέσχον οἱ Ἰάπωνες, καταδείξαντες τρανάντατα τί δύνανται εἰς νὰ κατορθώσῃ, ὅταν φροντίξῃ νὰ συγκεντρώσῃ ὅλας αὐτοῦ τὰς δυνάμεις — τὰς σωματικὰς, τὰς διανοητικὰς, τὰς ἡθικὰς — ἐντείνον αὐτὰς πρὸς ἐπίτευξιν ἐνὸς ὀρισμένου σκοποῦ! 3) Ἐκαστος μεριμνᾷ διὰ τοῦ βίου καὶ τῆς διαγωγῆς του περὶ τῆς καλλιέργειας τῆς καλῆς φήμης τοῦ ἑλληνικοῦ ὀνόματος, ἐξ ἧς ἐξαρτῶνται αἱ πολυτίμοι φιλελληνικαὶ συμπάθειαι, ὡς καὶ τάναντι. 4) Ἐκαστος φροντίζῃ νὰ ἐπιδιώκῃ — εἰτε ἀτομικῶς εἰτε διὰ κοινῆς ἐνεργείας — τὴν διαφώτισιν τῶν Εὐρωπαίων, ὡς πρὸς τὴν ἀληθῆ κατὰστασιν τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν προκλήτων, ἀφοῦ οἱ πολέμοι τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἰργάσθησαν μετὰ λυσσῆς καὶ κακῆς πίστεως πρὸς διὰδοσιν συκοφαντιῶν καὶ στρεβλῶν ἀντιλήψεων πρὸς παραπλάνησιν τῆς δημοσίας γνώμης, ἐπὶ ζημίᾳ τῆς ἰληθείας καὶ τοῦ δικαίου. — Οἱ Ἕλληνες ὀφείλουσι νὰ μὴ ἀποθαρρύνονται μετ' ὅλον τὸ ἀντίχρον ταῖς περιστάσεων ὑπὸ ὃν ὅρον ὅμως νὰ μεριμνῶσι περὶ τῶν δεόντων καὶ δρῶσι σκοπίμως.

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

Γράφουσιν ἡμῖν ἐξ Ἱεροσολύμων ἀπὸ 1 Ιουνίου 1905.

Ἀπὸ πολλοῦ χρόνου φλέγον ζήτημα τοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων ἦτο τὸ τῆς πληρώσεως τῆς χερουούσης θέσεως τοῦ Μητροπολίτου Πτολεμαῖδος. Τὸ ζήτημα περιπλεκὲν ἐνεκα πολλῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν ἐπιδράσεων ἐλθόν κατ' εὐχὴν, ἐκλεχθέντος Μητροπολίτου Πτολεμαῖδος τοῦ τέως ἀρχιεπισκόπου Ἰορδάνου κ. Ἐπιφανίου. Ἀν καὶ ἡ Α. Θ. Μακαριότης ὁ γεγραμὸς πατριάρχης τῶν Ἱεροσολύμων Δαμιανὸς ὁ Α' εὗρεν ἐν τῇ πατριωτικῇ αὐτοῦ συνέσει καὶ περισσευμένην πολιτικὴν τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος ἐν τῇ προσώπῳ τοῦ μνησθέντος ἱερχοῦ ἡ ὑπόθεσις ὅμως αὐτῇ ἐγκυμονεῖ πολλὰ, ἐὰν δὲν περιορισθῇ ἡ φιλοτιμία τινῶν ἡ ἐπικινδύνως τὰ ἄνω ζητούσα καὶ ἡ γεροντικὴ ἄλλων ἰδιοτροπία.

Ἐκ τῆς ἀπεριστοφίας ἡμῶν πολλὰ μέχρι τοῦδε ἀπῆλθεν, δὲν συνετίσθημεν ὅμως. Πρὸ πολλοῦ καταρτίσθη ἐν Ἱεροσολύμοις ἐμιλὸς ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ἡ Εὐποιία». Ὁ ἐμιλὸς οὗτος, ἐν ᾗ παρκατικῶς ἦν καὶ ἡ προσὸς αὐτοῦ ὑπερῆτο πολλὰ ἐθνικὰς ἐν Ἱεροσολύμοις ὀφελείας, ἀφ' ἧς κατέλθον εἰς οἰκτρὰν ἀποτυχίαν, βλεπόμεναι δὲ σήμερον διατεθέντα τὸν ἐμιλον τούτων εἰς δύο ἀδιελέγκτα στρατόπεδα. Τὰ μέλη ἀποκηρύττουσι τὸ προεδρεῖον, τοῦτο δὲ τὰ μέλη. Ἡ ἀλλοθία εἶναι, ὅτι τὸ προεδρεῖον ἐξέβη τῶν ὁρίων αὐτοῦ. Τὸ καταστατὶς ἀν τοῦ ἐμιλοῦ θεσπίζει, ὅτι οὗτος ἀνήκει εἰς πάντας καὶ ὅχι εἰς τὸ προεδρεῖον. Ἐπομένως πρέπει νὰ ἀκούσῃ ἡ γνώμη τῶν πολλῶν, οἱ εἶναι τὰ μέλη Εὐχόμεθα, ὅπως ἐπερχομένης ἀλλαγῆς μετὰ τὸ προεδρεῖον καὶ μελῶν, μὴ κακαστῶμεν γελοιοὶ ἐνώπιον τῶν ξένων. Προσχωρῶ πλείονα.

ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΡΥΛΟΙ

Ὅ,τι τελείται κατ' αὐτὰς ἐν Κρήτῃ εἶναι ἀληθῶς ἀκατανόητον καὶ ἀπροσδόκητον. Πάντες ἐπιστεύουν, ὅτι ἡ ἀποστολικὴ χωροφυλακία τινῶν πρὸς τοὺς

Εἰς καπνοφυτείας τινος τῆς περιφέρειας τῶν χωρίων τοῦ Δήμου Νέσσωνος, καθὼς καὶ εἰς τινὰ χωρία τοῦ Δήμου Ἀμπελακίων ἐνέσκηψε πρὸ τινος ἡ νόσος *militaria* ἔδυτο δὲ αἱ τελευταὶ βροχαὶ συνετέλεσαν, ὅπως ἐξαφανισθῇ ἡ νόσος αὕτη, ἥτις σπουδαίως παρεκώλυε τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ καπνοῦ καὶ ἠπείλει τὴν καταστροφὴν αὐτοῦ.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἡ ἐν Ἀγίῳ Ὅρει ἑλληνικὴ μονὴ τοῦ Καρακάλου εἶχε παραχωρήσει κελλίων τῶν ἀνηκόντων εἰς αὐτὴν εἰς μοναχὸν Ῥώσον. Ἀλλ' οὗτος ἀκολουθῶν τὰς παραδόσεις τῆς ὁριζήσεως, κατ' ὅς ἡ εὐσεβεία διαδίδεται διὰ δόλου καὶ ἀπάτης καὶ, ὅπου ταῦτα μὴ ἀκούσῃ, διὰ βίας, ἠθέλησε νὰ κίσει παρὰ τὸ κελλὶον καὶ ἄλλα ποταπήματα καὶ σκήτην, ὅπως ἐγκαταστήσῃ καὶ ἄλλους Ῥώσους μοναχούς. Ἡ κυρίαρχος Μονὴ ἀνέγκηθι εἰς τὸ ὑπονοήσαν τὸν ὁρισμὸν καὶ εἰς τὸ ὅλον μερικὸν πατριαρχεῖον, αἶνα διέταξεν τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ κελλίου ἀπὸ τοῦ Ῥώσου μοναχοῦ Ὀδυσσεύς καὶ εἰς ἐποσὶν αὐτοῦ προσήλθον καὶ ἄλλοι Ῥώσοι μοναχοί, ἐπὶ τῇ δὲ συμπλοκῇ, καθ' ἣν ἐξαγματούχθησαν 14 Ἕλληνες μοναχοί, 4 δὲ Ῥώσοι. Ἡ Τουρκία ἀπέστειλε στρατὸν πρὸς ἐπαναφορὰν εἰς τὰς τάξεις. Ἐβλεπε εἰς τὴν ἀγίαν καὶ ὁρθόδοξον Ρωσίδα!

— Ἐν Βαρσοβίᾳ καὶ Λόδῃ τῆς Πολωνίας κατὰ τὰ τελευταῖα τηλεγραφήματα τοῦ ἀθην. προκτορείου αἱ παραχαί ἐπιτείνονται. Ὁ στρατὸς ἐν Βαρσοβίᾳ ἐκπύρηνται διὰ τῆς λόγης 85 ὁδοφάρμακα. Ἐν Λόδῃ ἐφρονεύθησαν 343 Ῥώσοι καὶ 218 χροισιανοί, εἰς 700 δὲ ἀνέχονται οἱ τραυματίαι. Ἀλλὰ φόβος ὑπάρχει, ὅτι οἱ ὅτι τῆς ἀστυνομίας διδόμενοι οὗτοι ἀριθμοὶ ὑπολείπονται πολλὴ τῆς ἀληθείας. Ἡ πόλις αὕτη διατελεῖ ὑπὸ πανικόν. Ἐκκοσμικὸν χίλιον ἔδρανοι ἐγκατέλειπον αὕτην ἐξ ἐφόδου δὲ καταλαμβάνονται οἱ σιδηροδρομικοὶ συρμοὶ ὑπὸ τῶν σπυδόντων νὰ σωθῶν.

— Ὁ Ἀγγλος ὑφυπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν λόρδος Πέρους ἀποκρινόμενος εἰς ἐπερώτησιν περὶ τὸν Μακεδονικὸν πραγματικὸν ἔλεον, διὰ πρὸς μὴνός κοινὴ διακοίνωσις τῶν ἀντάμων ἀπρηθύνηθαι πρὸς τὴν Πύλιν ὑποδεικνύουσα τὴν ἀνάγκην νέων οἰκονομικῶν καὶ διοικητικῶν μεταρρυθμίσεων καὶ διὰ τὴν ἥδη ἀντιπροσποιοὶ τῶν ἀντάμων προβαίνουσιν εἰς νέας κοινὰς παραστάσεις, ἵνα ἐπιτύχουσιν ὁριστικὴν ἀπάντησιν τῆς Τουρκίας.

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ
ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΗΝΩΝ
ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ
ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΕΝ Τῷ ΕΣΩΤΕΡΙΚῷ — ΕΝ Τῷ ΕΞΩΤΕΡΙΚῷ
Δραχ. 16 Φρ. χρ. 15

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

ΤΗΣ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γνωστοποιεῖ

Ὅτι τὸ προσεχὲς Σάββατον, 18 τοῦ μ. καὶ ὡραν 9ην π. μ. ἐνεργηθῇ ἐν τῷ Καταστήματι αὐτῆς, καὶ ἐνὸπιον τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου, ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, ἡ 102 κλήρωσις τοῦ ἐκ φρ. 60, 000, 000 δανείου τῆς, ἡ ὁρισμένη διὰ τὴν 18 Ἰουνίου (1 Ἰουλίου 1905).

Κατὰ τὴν κλήρωσιν ταύτην θέλουσιν ἐξαχθῇ ἐκ τῆς κληρωτῆδος ἐννέα (9) ἀριθμοὶ ὁμολογίων μετὰ λαχοῦ καὶ 1856 εἰς τὸ ὅριον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἰουνίου 1905

Ὁ Διοικητὴς

Σ. Στεφάνου

ΤΟ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ Ι. Κ. ΛΑΜΠΡΙΔΟΥ

Ἐξασφαλίσαν τὴν πολὺτιμον συνεργασίαν τοῦ διαπρεποῦς δικηγόρου κ. Ἑμμανουὴλ Λυκούδη πρῶτον νομικοῦ συμβούλου τοῦ κράτους, ἀναδέχεται τὴν διεκπεραίωσιν καὶ διευθέτησιν πάσης ὑποθέσεως ἢ διαφορᾶς, ἐξωδίκου ἢ δικαστικῆς, ἐνὸπιον τῶν διοικητικῶν καὶ δικαστικῶν ὁργάνων τοῦ βασιλείου. Παρέχει πᾶσαν πληροφορίαν ἀναγκαζομένην εἰς τοιαύτας ὑποθέσεις καὶ ἀναλαμβάνει τὴν ἀντιπροσωπείαν τῶν πελατῶν τοῦ ἐνὸπιον Τραπεζῶν ἢ οἰουδήποτε ἄλλου καταστήματος.

Οὐδεμίαν αἰτήσιν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν, ἀν μὴ συνοδεύεται ὑπὸ ἀναλόγου κατὰ τὴν συνήθη πεῖραν κμοιβῆς.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

«Η ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ ΚΗΦΙΣΣΙΑΣ»

Τοιοῦτον φέρει ὄνομα τὸ περίκομον καὶ πολυτελές, εὐρύ, εὐάερον καὶ ἐκ καθαρίστου ἀπαστράπτου ξενοδοχείου τῆς ἐν δρόμῳ Κηφισσῆς, ὅπου ἡ πατριαρχικὴ καὶ αὐτοκράτωρ οὐκομνητικὴ διεύθυνσις τοῦ κ. Κρήτου Τσανδίου κατέστησε τὸ γενικὸν κατὰ τὸ θέρος ἐντεκτήριον τῶν ἐκ Ρωμανίας, Βουλγαρίας, Ρωσίας, Τουρκίας, Αἰγύπτου καὶ ἐκ πολλῶν ἄλλων τῆς Δύσεως μερῶν εἰς Ἑλλάδα κατερχομένων οἰκογενειῶν.

Κείμενον πρὸ τοῦ νεοφύτου μεγάλου ἄλσεως τῆς Κηφισσῆς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦτο, πολυτελεστάτα ἐπιπλωμένον, ἀρίστην καὶ πρὸς τὸν ὅσον ὑπερβαίνον, πλούσιον, ὑγιεινὴν καὶ ἀρίστα παρσκευασμένην τροφήν, δὲν εἶναι μόνον ἀπλῶς ἐνδιαίτημα τῶν ἐλόντων νὰ διέλθωσιν εὐφροσύνης ὁλίγας ἡμέρας ἀναπαύσεως ἀπὸ τῶν ἀσχολιῶν τοῦ βίου, ἀλλὰ αὐτοκράτωρ θεραπευτικὸν τῶν ἐξερθεμένων καὶ ἐγγόντων ἀνάγκην νέων δυνάμεων. Ταῦτα δὲ πάντα εὐρίσκει τις ἀντὶ δαπάνης εὐτελεστάτης ἐν στείρῃ πρὸς τὰ δαπανώμενα ἐν ξενοδοχείῳ τῆς Βρετανίας τῆς περὶ τὴν πρὸς τὸ ξενοδοχεῖον «Η Μεγάλη Βρετανία τῆς Κηφισσῆς». Ἀλλ' οὐδ' εἰς ταῦτα ἠρεσθῇ ὁ φιλότιμος κ. Κρήτου Τσανδίου, ἡμεῖς διὰ τὴν ἐξωτερικὴν περιόχον καὶ ρομαντικὴν μουσικὴν, ἥτις δὲ καθιστᾷ τερπνύτατον τὸν βίον τῶν ἐν τῷ ξενοδοχείῳ οἰκόντων.

Ι. Ι. ΜΙΝΕΤΤΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Τηλ. Διεθ. ΜΙΝΕΤΤΑΣ

Τὸ παρὸν τὴν δόδον Σταδίου καὶ Παρθενωγείου

Τραπεζικὴν γραφεῖον Ι. Ι. ΜΙΝΕΤΤΑΣ
προμηθεύει ἀπὸ τοῦ μικροτάτου μέχρι τοῦ μεγαλειότερου πρὸς ὁμολογίας τῶν καθωστῶ Ἑλλήνων ἔθνηκων δανείων εἰς τὰς τρεχούσας τιμὰς τῶν Χρηματιστηρίων Ἀθηνῶν Λονδίνου καὶ Παρισιῶν τὰς ὁποίας θεωρεῖ ὡς ἀσφαλεστάτας, συμφερωτέρας καὶ ἐνδολεστον διαπραγματευόμενος.

Ἐπὶ τὴν ἐγγύησιν τοῦ ἐλέγχου

(Εἰς χρυσόν)

Δανείου τῶν 120 ἐκ. 1881 ἀποδίδοντος τόκ. 4 1/2 ο/ο
» » 135 ἐκ. (Μονοπ.) τοῦ 1887 » 4 1/2 ο/ο
» » 125 ἐκ. (Πάριον) τοῦ 1889 » 4 1/2 ο/ο

Εἰς δραχμάς

» » 76350000 (Ἑνολ.) 1898 » 5 ο/ο
» » 11750000 (ΣΠΚΜ) 1900 » 5 ο/ο

Ἀναλαμβάνει δ' ἐπίσης τὴν προμήθειαν καὶ τῶν ἐξῆς ἀρίστων Ἑλληνικῶν ἀξιών :

Ομ. λαχ. τῆς Ἐθ. Τραπ. δίδουσαι τόκ. 2 3/4 ο/ο
Μετοχαί Ἑθνικῆς Τραπεζῆς » » 5 1/4 ο/ο
» Τραπεζῆς Ἀθηνῶν » » 7 1/2 ο/ο
» Τραπεζῆς Κρήτης » » 4 1/2 ο/ο
» Τραπ. Βιομηχ. Πίστ. » » 7 ο/ο
» Ἐτ. διαχ. δημ. πρ. » » 6 ο/ο
» ΣΑΠ. » » 7 ο/ο
» Σιδ. Θεσσαλίας » » 6 3/4 ο/ο
» Πανελ. Ἀιτωπολίας » » 6 1/2 ο/ο
» ΣΠΑΠ » » 4 ο/ο

Ὑπολογιζόμενων τῶν τόκων εἰς τὰς τρεχούσας τιμὰς καὶ τὰ μερίσματα τοῦ τελευταίου ἔτους.

Καὶ προσφέρεται τὴν ἐκτέλεσιν πάσης Τραπεζικῆς καὶ Χρηματιστικῆς ἐργασίας ἐκ τῆς τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ

ΤΡΑΠΕΖΑ

ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ & ΣΑΣ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ ΜΕΓΑΡΩΝ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ

Συνάλλαγμα. Δάνεια ἐπὶ ἐνεχρῶν χρεωγράφων. Ἐκτέλεσις πάσης ἐντολῆς ἐν τοῖς Χρηματιστηρίοις Ἀθηνῶν, Λονδίνου καὶ Παρισιῶν καὶ πάσης τραπεζικῆς ἐργασίας.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

4 ο/ο εἰς πρώτην ἀναζήτησιν.

4 1/2 ο/ο διὰ τρεῖς μῆνας.

5 ο/ο δι' ἕξ μῆνας.

5 1/2 ο/ο δι' ἕντος.

Καταθέσεις εἰς χρυσὸν δὲν γίνονται δεκταί.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ
Εἰς ΜΕΤΟΧΑΣ ΟΜΟΛΟΓΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ

ΔΡΑΧΜΑΣ 24.343.872.30

Αἱ καταθέσεις εἰς χρῆματι καὶ τὰ χρῆμα γράφα ἐν γένει τὰ κατατεθειμένα ἐν τῷ ὀργανοφυλακείῳ τῆς Τραπεζῆς ἀνέρχοντο τῇ 30 Ἰουνίου 1901 εἰς :

ΔΡΑΧΜΑΣ 114.730.000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ : Ἐν Λονδίῳ (55-56 Bishopsgate Street) Ἀλεξάνδρειᾳ, Κωνσταντινουπόλει, Σμύρνῃ, Πειραιεῖ, Πάτραις, Βόλῳ, Σύρῳ, Καλαμάτῃ, Χανίοις καὶ Ἡρακλείῳ.

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ πρὸς ἐμφύχουσιν τοῦ παρὰ τῇ λαφ. πνεύματος τῆς ἐποταμειώσεως προσδιδώσας τόκον 4 1/2 ἔτησιν διὰ τὰς ἐν τῷ ταμειευτηρίῳ τῆς θέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν, παρέχουσα πάσας τὰς εὐκολίας διὰ τὰς καταθέσεις καὶ ἀπολήψεις τῶν πελατῶν τῆς.

ΤΜΗΜΑ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

Η ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις εἰς χρυσὸν εἰς ἐπιταγὰς (chèques) ἐπὶ τὸ ἐξωτερικὸν καὶ εἰς τραπεζογραμμάτια, πληροῦντα τόκον :

Διὰ καταθέσε. ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν 3 ο/ο
» » » μετὰ ἕξι μηνῶν 3 1/2 ο/ο
» » » μετὰ ἕντος 4 ο/ο
» » » μετὰ 2 ἐτῶν καὶ ἐπικεινέσθον 5 ο/ο

Αἱ εἰς χρῆσον ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ εἰς ἀποδοτέας εἰς 6 ἔτησιν ἐνηργηθῶσιν αἱ εἰς ἐπιταγὰς (chèques) ὁμοίως ἀποδίδονται δ' εἰς ἐπιταγὰς τῆς Τραπεζῆς ἐπὶ τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀνταποκρινόμενους. Οἱ δεδουλευμένοι τόκοι πληροῦνται καθ' ἑξαμήναιον ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου καὶ ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους.

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ ὑπομνηστικὴ εἰς τοὺς πελάτας τῆς τῆν ἀπὸ 1ης Μαρτίου 1900 ἔτηκλον αὐτῆς, δ' ἡς ἀνήγγειλε τὴν ἐγκαινίαν τοῦ συστήματος τῶν παρ' αὐτῇ ἀλληλοπιστοχουμένων (giro-conto ἢ virements) καὶ συνιστᾷ αὐτοῖς νὰ ποιῶσι χρήσιν ὅσον τὸ δυνατόν περισσοτέρων τοῦ συστήματος τούτου τοῦ ἀπλοποιούντος τοσοῦτον τὰς συναλλαγὰς καὶ περιβάλλοντος αὐτὰς διὰ μέγιστον ἀσφάλειας.

ΤΜΗΜΑ ΤΙΤΛΩΝ

Η ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων, ἐπιφορτίζεται δὲ καὶ τὴν ἐπιστροφὴν τοκομερίδιον ἑλληνικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν χρεωγράφων παντὸς εἴδους.

ΕΚΤΕΛΕΙ χρηματιστικὰς ἐντολὰς ἀντὶ τῶν συνήθων μεσικτικῶν δικαιωμάτων.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΙ διαμερίσματα χρηματοκομιτῶν διαφόρων διαστάσεων ὑπὸ ὅρους λίαν εὐνοϊκοῦ διὰ τὸ κοινόν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ Γενικὸς Διευθυντὴς

Ι. Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

10 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΟΥ "ΑΓΩΝΟΣ," 10

Η ΨΕΥΔΟΓΡΑΦΙΑ ΕΝ ΠΑΡΑΒΕΒΛΗΤΙ

ΥΠΟ

Α. Ν. ΣΚΙΑ

Ὁ Πάουλ λοιπὸν οὐδὲν ὀφείλει τὴν διακρίσιν τῆς γερμανικῆς γλώσσης ἀπὸ τῆς ὁμιλουμένης εἰς μὴν τῇ περιόχῃ, ὅπως φαντάζεται ὁ ἐπικριτὴς, ἀλλὰ περιλαμβάνει καὶ ἄλλας διαφορὰς οὐσιαστικωτέρας. Δὲν εἶναι δὲ καὶ μόνον, ὁ Πάουλ ὁ μόνον περὶ τῆς ὑπερβολῆς τοιαύτων διαφορῶν ἐν τῇ γερμανικῇ γλώσσῃ, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα τοῦτο εἶναι γνωστότατον καὶ ὁμιλουμένοις μεταξὺ τῶν ἐπιτηδεύων, ὁ δὲ κ. Ἀνστατσίδη; ὥρισε νὰ μὴ ἀνοῇ τοῦλάχιστον τοῦτο, ὅτι ὁ ὁμοφρων αὐτοῦ Κρουμβάχερ (σελ. 7) ὁμολογεῖ ὅτι ὑπάρχουσι πανταχοῦ διαφοραὶ μεταξὺ λαλομένης καὶ γερμανικῆς γλώσσης συνιστάμεναι ἐκτὸς τοῦ ὅρου καὶ τῆς συντάξεως καὶ αἰς μερικότητι τοῦ τυπικοῦ καὶ τοῦ λεξικοῦ καὶ ὅτι εἰς μὴν τῇ προφορᾷ (*).

Μετὰ τὴν εἰρημένην μχυρίαν τοῦ Πάουλ ὁ ἐπικριτὴς ἡμισητῇ καὶ τὴν ἀλλήθην τῶν ὑπ' ἐμῶν (σελ. 75) εἰρημένων ὅτι τὸ δόγμα

τὸ ἀκταδικόν τὴν κληρονομίαν στήριζεν ἐν γένει ἐπὶ ψευδὴν γλωσσολογικῶν θεωρίων καὶ ἀνομιμασίᾳ γεγονότων, πρῶτον τῶν δὲ πρὸ τούτου ἐστὶν γινώσκων γλωσσικῶν νόμων ἀνύπαρκτων, καὶ δὲ ἡ φῆσις τῶν γλωσσῶν ἐπιβάλλει νὰ ὑπάρτῃ αὐταὶ ἰδιαιτέρες σπουδαιοτάτας μεταξὺ, καὶ οὐδὲν ἕξω τῆς αἰτίας καὶ ὅτι πᾶσι γλώτταις φαινόμενόν ἐστι δὲ ἔχει μεταξὺ ἑαυτῶν ἄλλαι τινα, οἷον ἡ γαλλικὴ, ἡ ἀγγλική, ἡ γερμανική, εἰναι νεκρὰ καὶ ἀζώονα. Πρὸς ταῦτα δὲ ἐπικριτὴς ἐπιτεκτερεῖ τὰ ἐκτελεσθέντα (Νομ. Β. τ. 4) «Σύνορον κίποις τὸν ἐγέλασε τὸ κ. Σαβ. Πρῶτα, ὅτι εἰς τὴν γλῶσσῃ τὸ νόμιον τῆς γλωσσικῆς ἐξελίξεως, ὅτε γὰρ πρὸ τούτου οὐδε γὰρ ἐπισυμπεριέχεται δὲν τὸν προαλέχοντα κανὼν. Τὰς ἀλλοιότητας σπουδαιοτάτας μεταξὺ, τὴν ἑξῆς ἐξω-τερικῆς αἰτίας καὶ ὅτι πᾶσι γλώτταις φαινόμενόν ἐστι δὲ ἔχει μεταξὺ ἑαυτῶν ἄλλαι τινα, οἷον ἡ γαλλικὴ, ἡ ἀγγλική, ἡ γερμανική, εἰναι νεκρὰ καὶ ἀζώονα. Πρὸς ταῦτα δὲ ἐπικριτὴς ἐπιτεκτερεῖ τὰ ἐκτελεσθέντα (Νομ. Β. τ. 4) «Σύνορον κίποις τὸν ἐγέλασε τὸ κ. Σαβ. Πρῶτα, ὅτι εἰς τὴν γλῶσσῃ τὸ νόμιον τῆς γλωσσικῆς ἐξελίξεως, ὅτε γὰρ πρὸ τούτου οὐδε γὰρ ἐπισυμπεριέχεται δὲν τὸν προαλέχοντα κανὼν. Τὰς ἀλλοιότητας σπουδαιοτάτας μεταξὺ, τὴν ἑξῆς ἐξω-τερικῆς αἰτίας καὶ ὅτι πᾶσι γλώτταις φαινόμενόν ἐστι δὲ ἔχει μεταξὺ ἑαυτῶν ἄλλαι τινα, οἷον ἡ γαλλικὴ, ἡ ἀγγλική, ἡ γερμανική, εἰναι νεκρὰ καὶ ἀζώονα. Πρὸς ταῦτα δὲ ἐπικριτὴς ἐπιτεκτερεῖ τὰ ἐκτελεσθέντα (Νομ. Β. τ. 4) «Σύνορον κίποις τὸν ἐγέλασε τὸ κ. Σαβ. Πρῶτα, ὅτι εἰς τὴν γλῶσσῃ τὸ νόμιον τῆς γλωσσικῆς ἐξελίξεως, ὅτε γὰρ πρὸ τούτου οὐδε γὰρ ἐπισυμπεριέχεται δὲν τὸν προαλέχοντα κανὼν. Τὰς ἀλλοιότητας σπουδαιοτάτας μεταξὺ, τὴν ἑξῆς ἐξω-τερικῆς αἰτίας καὶ ὅτι πᾶσι γλώτταις φαινόμενόν ἐστι δὲ ἔχει μεταξὺ ἑαυτῶν ἄλλαι τινα, οἷον ἡ γαλλικὴ, ἡ ἀγγλική, ἡ γερμανική, εἰναι νεκρὰ καὶ ἀζώονα. Πρὸς ταῦτα δὲ ἐπικριτὴς ἐπιτεκτερεῖ τὰ ἐκτελεσθέντα (Νομ. Β. τ. 4) «Σύνορον κίποις τὸν ἐγέλασε τὸ κ. Σαβ. Πρῶτα, ὅτι εἰς τὴν γλῶσσῃ τὸ νόμιον τῆς γλωσσικῆς ἐξελίξεως, ὅτε γὰρ πρὸ τούτου οὐδε γὰρ ἐπισυμπεριέχεται δὲν τὸν προαλέχοντα κανὼν. Τὰς ἀλλοιότητας σπουδαιοτάτας μεταξὺ, τὴν ἑξῆς ἐξω-τερικῆς αἰτίας καὶ ὅτι πᾶσι γλώτταις φαινόμενόν ἐστι δὲ ἔχει μεταξὺ ἑαυτῶν ἄλλαι τινα, οἷον ἡ γαλλικὴ, ἡ ἀγγλική, ἡ γερμανική, εἰναι νεκρὰ καὶ ἀζώονα. Πρὸς ταῦτα δὲ ἐπικριτὴς ἐπιτεκτερεῖ τὰ ἐκτελεσθέντα (Νομ. Β. τ. 4) «Σύνορον κίποις τὸν ἐγέλασε τὸ κ. Σαβ. Πρῶτα, ὅτι εἰς τὴν γλῶσσῃ τὸ νόμιον τῆς γλωσσικῆς ἐξελίξεως, ὅτε γὰρ πρὸ τούτου οὐδε γὰρ ἐπισυμπεριέχεται δὲν τὸν προαλέχοντα κανὼν. Τὰς ἀλλοιότητας σπουδαιοτάτας μεταξὺ, τὴν ἑξῆς ἐξω-τερικῆς αἰτίας καὶ ὅτι πᾶσι γλώτταις φαινόμενόν ἐστι δὲ ἔχει μεταξὺ ἑαυτῶν ἄλλαι τινα, οἷον ἡ γαλλικὴ, ἡ ἀγγλική, ἡ γερμανική, εἰναι νεκρὰ καὶ ἀζώονα. Πρὸς ταῦτα δὲ ἐπικριτὴς ἐπιτεκτερεῖ τὰ ἐκτελεσθέντα (Νομ. Β. τ. 4) «Σύνορον κίποις τὸν ἐγέλασε τὸ κ. Σαβ. Πρῶτα, ὅτι εἰς τὴν γλῶσσῃ τὸ νόμιον τῆς γλωσσικῆς ἐξελίξεως, ὅτε γὰρ πρὸ τούτου οὐδε γὰρ ἐπισυμπεριέχεται δὲν τὸν προαλέχοντα κανὼν. Τὰς ἀλλοιότητας σπουδαιοτάτας μεταξὺ, τὴν ἑξῆς ἐξω-τερικῆς αἰτίας καὶ ὅτι πᾶσι γλώτταις φαινόμενόν ἐστι δὲ ἔχει μεταξὺ ἑαυτῶν ἄλλαι τινα, οἷον ἡ γαλλικὴ, ἡ ἀγγλική, ἡ γερμανική, εἰναι νεκρὰ καὶ ἀζώονα. Πρὸς ταῦτα δὲ ἐπικριτὴς ἐπιτεκτερεῖ τὰ ἐκτελεσθέντα (Νομ. Β. τ. 4) «Σύνορον κίποις τὸν ἐγέλασε τὸ κ. Σαβ. Πρῶτα, ὅτι εἰς τὴν γλῶσσῃ τὸ νόμιον τῆς γλωσσικῆς ἐξελίξεως, ὅτε γὰρ πρὸ τούτου οὐδε γὰρ ἐπισυμπεριέχεται δὲν τὸν προαλέχοντα κανὼν. Τὰς ἀλλοιότητας σπουδαιοτάτας μεταξὺ, τὴν ἑξῆς ἐξω-τερικῆς αἰτίας καὶ ὅτι πᾶσι γλώτταις φαινόμενόν ἐστι δὲ ἔχει μεταξὺ ἑαυτῶν ἄλλαι τινα, οἷον ἡ γαλλικὴ, ἡ ἀγγλική, ἡ γερμανική, εἰναι νεκρὰ καὶ ἀζώονα. Πρὸς ταῦτα δὲ ἐπικριτὴς ἐπιτεκτερεῖ τὰ ἐκτελεσθέντα (Νομ. Β. τ. 4) «Σύνορον κίποις τὸν ἐγέλασε τὸ κ. Σαβ. Πρῶτα, ὅτι εἰς τὴν γλῶσσῃ τὸ νόμιον τῆς γλωσσικῆς ἐξελίξεως, ὅτε γὰρ πρὸ τούτου οὐδε γὰρ ἐπισυμπεριέχεται δὲν τὸν προαλέχοντα κανὼν. Τὰς ἀλλοιότητας σπουδαιοτάτας μεταξὺ, τὴν ἑξῆς ἐξω-τερικῆς αἰτίας καὶ ὅτι πᾶσι γλώτταις φαινόμενόν ἐστι δὲ ἔχει μεταξὺ ἑαυτῶν ἄλλαι τινα, οἷον ἡ γαλλικὴ, ἡ ἀγγλική, ἡ γερμανική, εἰναι νεκρὰ καὶ ἀζώονα. Πρὸς ταῦτα δὲ ἐπικριτὴς ἐπιτεκτερεῖ τὰ ἐκτελεσθέντα (Νομ. Β. τ. 4) «Σύνορον κίποις τὸν ἐγέλασε τὸ κ. Σαβ. Πρῶτα, ὅτι εἰς τὴν γλῶσσῃ τὸ νόμιον τῆς γλωσσικῆς ἐξελίξεως, ὅτε γὰρ πρὸ τούτου οὐδε γὰρ ἐπισυμπεριέχεται δὲν τὸν προαλέχοντα κανὼν. Τὰς ἀλλοιότητας σπουδαιοτάτας μεταξὺ, τὴν ἑξῆς ἐξω-τερικῆς αἰτίας καὶ ὅτι πᾶσι γλώτ